

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 594 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr V/85/2015 Rady Miejskiej w Czeladzi z dnia 26 stycznia 2015r. w sprawie przyjęcia „Regulaminu targowisk miejskich przy ul. Miasta Auby i ul. Grodzieckiej w Czeladzi w całości jako niezgodnej z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172) oraz art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 26 stycznia 2015r. Rada Miejska w Czeladzi podjęła uchwałę Nr V/85/2015 w sprawie przyjęcia „Regulaminu targowisk miejskich przy ul. Miasta Auby i ul. Grodzieckiej w Czeladzi. Uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 4 lutego 2015r. W treści § 4 uchwały Rada postanowiła, że uchwała wchodzi w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego. W ocenie organu nadzoru ustalenia Rady Miejskiej w Czeladzi, dotyczące wejścia w życie postanowień badanej uchwały, nie odpowiadają wymogom określonym w przepisach ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych.

Zawarte przez Radę Miejskiej w Czeladzi w § 4 uchwały postanowienie, zgodnie z którym wchodzi ona w życie w **terminie** 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego, pozostaje w sprzeczności z art. 4 ust. 1 ww. ustawy. W myśl powołanego przepisu „akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy”. Rada Miejska w Czeladzi prawidłowo uznała, iż uchwała podjęta w przedmiotowym zakresie stanowi akt prawa miejscowego - o czym świadczy przywołanie w podstawie prawnej niniejszego aktu przepisu art. 40 ust. 2 pkt 4 w zw. z art. 41 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. Zgodnie z ww. przepisami „na podstawie niniejszej ustawy organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej. Akty prawa miejscowego ustanawia rada gminy w formie uchwały.” Stosownie do art. 42 tej ustawy „zasady i tryb ogłaszania aktów prawa miejscowego określa ustawa z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych”.

W ocenie organu nadzoru zawarte przez Radę Miejską w Czeladzi w § 4 uchwały postanowienie, zgodnie z którym wchodzi ona w życie "w terminie 14 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego", pozostaje w sprzeczności z art. 4 ust. 1 ww. ustawy. Z uwagi na przywołany wcześniej zapis ustawowy, kwestionowana uchwała powinna wejść w życie najwcześniej z **upływem** 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego, tymczasem zgodnie z postanowieniem § 4 wymienionej uchwały może ona wejść w życie przed upływem tego terminu. Dlatego też należy uznać, iż Rada Miejska

w Czeladzi, przewidując obowiązek publikacji uchwały w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego bez zachowania odpowiedniego *vacatio legis* nie dopełniła warunków przewidzianych dla ważności aktów prawa miejscowego. Na konieczność przestrzegania tego okresu zwrócił uwagę Trybunał Konstytucyjny w orzeczeniu z dnia 24 maja 1994r. (sygn. akt K – 1/94, OTK z 1994r. Nr 1, poz. 10). Okres ten może być przedłużony, jednakże do sytuacji zupełnie wyjątkowych należy wejście w życie aktów normatywnych w terminie krótszym niż czternaście dni. Sytuacja taka może mieć miejsce tylko, gdy zachodzą przesłanki określone w art. 4 ust. 2 ww. ustawy. W odniesieniu do przedmiotowej uchwały przypadek taki nie zachodzi. Zatem określony w § 4 uchwały termin wejścia w życie jej postanowień nie znajduje oparcia w obowiązujących przepisach prawnych. Ponadto, organ nadzoru zwraca uwagę, że nawet jeśli przyjmując, że w przedmiotowej sprawie zachodzi uzasadniony przypadek do zastosowania krótszego czasu *vacatio legis*, to należy uznać, że w uchwale nie został w ogóle określony termin wejścia w życie. Użyte bowiem sformułowanie „w terminie 14 dni” odnosi się do okresu czternastodniowego, nie określa natomiast konkretnej daty wejścia w życie. Wskazania wymaga, iż prawidłowa pod względem prawnym uchwała musi spełniać niezbędne wymagania zarówno w aspekcie materialnym, jak również i formalnym. Z powyższego wynika, że treść uchwały musi być zgodna z przepisami prawa, a ponadto tryb jej podjęcia musi odpowiadać określonym procedurom. W ramach katalogu formalnych warunków podjęcia ważnej uchwały wyróżnić można także prawidłowe określenie jej wejścia w życie.

Niezależnie od powyższego, organ nadzoru stwierdza, iż przedmiotowa uchwała zawiera regulacje, które pozostają w sprzeczności z prawem. Wskazania wymaga, iż przepis art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym, zawierający upoważnienie dla rady gminy do określenia w ramach zasad i trybu korzystania z gminnych urządzeń i obiektów użyteczności publicznej –uprawnia radę gminy do ustalenia regulaminu targowiska gminnego.

Zgodnie z poglądem orzecznictwa sądów administracyjnych: „rady gmin stanowiące przepisy gminne zgodnie z art. 40 ust. 2 ustawy o samorządzie terytorialnym winny treść swoich regulacji dostosowywać ściśle do zakresu przyznanego im upoważnienia i przysługujących im kompetencji, wynikających z ich zadań, a w razie wątpliwości co do zakresu tego upoważnienia wyjaśnić te wątpliwości przez zastosowanie wykładni zawężającej” (zob. wyrok NSA oz. we Wrocławiu z dnia 26 maja 1992 r., sygn.. akt SA/Wr 310/92, Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych). Tymczasem Rada Miejska w Czeladzi zawarła w § 3 pkt 1-2 Regulaminu (stanowiącego załącznik Nr 1 do uchwały) regulacje dotyczące opłaty targowej. W ocenie organu nadzoru umieszczając w regulaminie targowiska postanowienia dotyczące opłaty targowej Rada przekroczyła przyznane jej ustawą kompetencje w zakresie uregulowania aktem prawa miejscowego zasad korzystania z gminnego obiektu użyteczności publicznej. Regulacje w zakresie uiszczania opłaty targowej powinny więc znaleźć się w odrębnej uchwale podejmowanej na podstawie art. 19 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t. j. Dz. U. z 2014, poz. 849), nie zaś w regulaminie targowisk gminnych.

Za naruszającą prawo należy uznać również regulację § 3 pkt 4 i 5 Regulaminu, na mocy którego Rada nałożyła na osoby prowadzące handel na targowiskach obowiązek posiadania przy sobie dokumentu tożsamości, dokumentów upoważniających do prowadzenia działalności. W ocenie organu nadzoru, nałożenie obowiązku posiadania ww. dokumentów oraz ich okazywania na żądanie osób upoważnionych do kontroli, stanowi wykroczenie poza delegację wynikającą z art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym. Posiadanie i okazywanie ww. dokumentów nie ma bowiem znaczenia dla oceny prawidłowości korzystania z targowiska. Osoba prowadząca handel na targowisku może wykazać uprawnienie do korzystania z targowiska okazując dowód

uiszczenia opłaty targowej. Z żadnego przepisu obowiązującego prawa nie wynika natomiast, iż przy kontroli jej wniesienia wymagane jest przedstawienie dokumentu tożsamości czy też dokumentu upoważniającego do prowadzenia działalności (zob. wyrok Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 8 lipca 2014r., sygn. akt III SA/Wr 96/14, CBOSA).

Ponadto, podkreślenia wymaga, iż regulacja zawarta w § 3 pkt 6 i 7 Regulaminu, która stanowi, iż: „osoby prowadzące handel na targowiskach zobowiązane są do przestrzegania niniejszego Regulaminu i przepisów przeciwpożarowych; przestrzegana przepisów sanitarnych i porządkowych zarówno w trakcie, jak i po zakończeniu działalności” stanowi naruszenie zasady hierarchii aktów prawnych, wyrażonej w art. 87 Konstytucji RP. Rada gminy nie jest bowiem uprawniona do przesądzania w drodze aktu prawa miejscowego o stosowaniu przepisów prawa znajdujących się w aktach wyższego rzędu. (Jednocześnie podkreślenia wymaga, iż regulacja § 3 pkt 6 dot. przestrzegania regulaminu została już uprzednio wyrażona w § 1 załącznika Nr 1 do uchwały).

Powyższe naruszenie hierarchii aktów prawnych odnosi się także do regulacji § 6 pkt 1 lit. j Regulaminu (dot. zakazu sprzedaży artykułów, których sprzedaż jest zabroniona na podstawie innych przepisów) oraz § 11 ust. 2 Regulaminu wskazującego, iż: „w sprawach nieuregulowanych niniejszym regulaminem stosuje się inne powszechnie obowiązujące przepisy.”

Z kolei, regulację zawartą w § 3 pkt 8 Regulaminu dot. naprawiania szkód wyrządzonych na targowiskach należy uznać za niezgodną z art. 415 Kodeksu Cywilnego. Zamieszczanie takiego zapisów w akcie prawa miejscowego, jest niedopuszczalne w sytuacji, gdy akty wyższego rzędu regulują te kwestie w sposób kompleksowy.

Ponadto, należy wskazać, iż przepis § 4 Regulaminu wskazujący osoby upoważnione do kontroli przestrzegania niniejszego Regulaminu i wydawania poleceń porządkowych stanowi naruszenie delegacji z art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym, a jednocześnie bez podstawy prawnej wskazuje kompetencje funkcjonariuszy policji oraz innych osób upoważnionych na podstawie odrębnych przepisów prawa do wydawania poleceń porządkowych.

W § 6 pkt 1 lit. a i g Regulaminu, Rada Miejska w Czeladzi zabroniła na targowiskach sprzedaży następujących towarów: paliw płynnych (leje napędowe, benzyna itp.); artykułów, których sprzedaż jest koncesjonowana (sprzedaż mięsa, drobiu, ryb i innych art. spożywczych może być dokonywana pod warunkiem spełnienia wymogów sanitarnych). Zdaniem organu nadzoru powyższe przepisy są sprzeczne z art. 40 ust. 2 pkt 4 w zw. z art. 2 Konstytucji RP. Regulacje w powyższym zakresie należy uznać za nieprecyzyjne i niejasne, wprowadzające chaos interpretacyjny. Wskazania bowiem wymaga, iż art. 46 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672), wymienia zakres działalności gospodarczej, która wymaga uzyskania koncesji. Zgodnie z powyższym, zakaz sprzedaży paliw płynnych, zawarty w § 6 pkt 1 lit. a Regulaminu, mieści się w zakazie ogólnym zawartym w § 6 pkt 1 lit. g Regulaminu, a dotyczącym artykułów, których sprzedaż jest koncesjonowana. Jednocześnie niejasny jest zapis dotyczący zakazu sprzedaży artykułów, których sprzedaż jest koncesjonowana, a w nawiasie dodanie informacji, iż: sprzedaż mięsa, drobiu, ryb i innych artykułów spożywczych może być dokonywana pod warunkiem spełnienia wymogów sanitarnych. Powyższe powoduje wątpliwości interpretacyjne w zakresie artykułów, których sprzedaż jest zabroniona na targowiskach miejskich, a jednocześnie, jak wyżej zostało wskazane, narusza hierarchię aktów prawnych poprzez odesłanie do odrębnych przepisów prawa w zakresie wymogów sanitarnych.

W tym miejscu wskazania wymaga, iż z art. 2 Konstytucji RP wywodzona jest zasada przyzwoitej legislacji, którą powinny kierować się również organy jednostek samorządu terytorialnego. Z zasady tej wynika również zasada określoności prawa – przepisy stanowione przez organy władzy publicznej muszą być formułowane w sposób na tyle jasny, aby adresat mógł bez trudności określić prawne konsekwencje swojego działania.

Ponadto, w ocenie organu nadzoru, § 6 pkt 1 lit. e Regulaminu, zakazujący sprzedaży środków farmaceutycznych, trucizn, narkotyków i tzw. dopalaczy jest sprzeczny z art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym w zw. z art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t. j. Dz. U. z 2012 r. poz. 124) i art 71 ustawy z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne (t. j. Dz. U. Nr 45, poz. 271), które wyznaczają podmioty uprawnione do obrotu ww. artykułami. Ponadto art. 44b Prawa farmaceutycznego wprowadza całkowity zakaz wytwarzania i wprowadzania do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej środków zastępczych. Przez "środek zastępczy" ustawa rozumie substancję pochodzenia naturalnego lub syntetycznego w każdym stanie fizycznym lub produkt, roślinę, grzyba lub ich część, zawierające taką substancję, używane zamiast środka odurzającego lub substancji psychotropowej lub w takich samych celach jak środek odurzający lub substancja psychotropowa, których wytwarzanie i wprowadzanie do obrotu nie jest regulowane na podstawie przepisów odrębnych (art. 4 pkt 27 tej ustawy).

Rada gminy formułując postanowienia uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego nie tylko nie może nimi wykraczać poza zakres ustawowego upoważnienia, ale i naruszać innych powszechnie obowiązujących przepisów prawa. Stąd też - stosownie także do konstytucyjnej hierarchii źródeł prawa - akty prawa miejscowego nie powinny w żaden sposób regulować materii należącej do przepisów wyższego rzędu i tymi przepisami normowanej (nawet, jeśli taka regulacja stanowiłaby jedynie powtórzenie obowiązującego przepisu). Ponowne uregulowanie przez radę gminy materii ustawowej zawsze będzie prowadzić do sprzeczności z obowiązującym w tym zakresie przepisem ustawy, i to nie tylko w przypadkach, w których regulacje uchwały w sposób oczywisty normują określone zagadnienia wbrew obowiązującym przepisom prawa. Również i modyfikacja, czy powtórzenie przepisów ustawy może wypaczyć ich sens. Trzeba bowiem liczyć się z tym, że powtórzony, czy zmodyfikowany przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, co może spowodować całkowitą lub częściową zmianę intencji prawodawcy (*por. wyrok NSA Ośrodek Zamiejscowy w Lublinie z dnia 28.02.2003 r., I SA/LU 882/02, Fin. Kom. 2003, nr 4, poz. 53; wyrok WSA w Szczecinie z dnia 29.09.2010 r., sygn. akt II SA/SZ 424/10, <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>). Z powyższych powodów tego rodzaju wady legislacyjne są traktowane w utrwalonym orzecznictwie sądów administracyjnych, jako przypadki istotnego naruszenia prawa (*por. wyrok NSA z 30.09.2009 r., II OSK 1077/09, wyrok WSA we Wrocławiu w wyroku z dnia 14.07.2011 r., sygn. akt II SA/WR 300/11, <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>). Tymczasem Rada Miejska w Czeladzi w Regulaminie umieściła szereg postanowień stanowiących powtórzenie przepisów ustaw lub ich modyfikację.**

W ocenie organu nadzoru za sprzeczną z prawem należy uznać regulację zawartą w § 6 pkt 1 lit. f Regulaminu, dot. zakazu sprzedaży rzeczy pochodzących z przestępstwa, lub co do których zachodzi uzasadnione podejrzenie, że pochodzą z kradzieży. Czyn ten jest penalizowany przepisem art. 122 § 1 Kodeksu wykroczeń oraz art. 291 i art. 292 Kodeksu karnego. Podobnie za niezasadne należy uznać wprowadzenie przepisem § 6 pkt 1 lit. h Regulaminu zakazu sprzedaży artykułów odwołujących się w swej symbolice do znaków, odznaczeń czy symboli faszystowskich lub nazistowskich bowiem przepisy art. 256 Kodeksu karnego wyraźnie uznają m.in. rozpowszechnianie, sprowadzenie, nabywanie takich przedmiotów za czyn zabroniony.

Z kolei, § 6 pkt 1 lit. i Regulaminu dot. zakazu handlu zwierzętami na targowiskach w zakresie dot. zwierząt domowych został uregulowany w art. 10a ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 856), zgodnie z którym: „zabrania się wprowadzania do obrotu zwierząt domowych na targowiskach, targach i giełdach”.

Ponadto, przepis dotyczący prowadzenia gier hazardowych (§ 6 pkt 2 Regulaminu) należy uznać za sprzeczny z art. 128 kodeksu wykroczeń w zw. z ustawą z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (t.j. Dz.U. Nr 201, poz. 1540 z późn. zm.).

Jednocześnie wskazania wymaga, iż treść § 6 pkt 3 Regulaminu dotycząca zakazu wystawiania, reklamowania i spożywania napojów alkoholowych stanowi naruszenie art. 13¹ i art. 14 ust. 2a ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (t. j. Dz. U. z 2012 r. poz. 1356).

Wykroczeniem jest również, zgodnie z przepisem art. 145 Kodeksu wykroczeń zanieczyszczanie lub zaśmiecanie miejsc dostępnych dla publiczności, tym samym umieszczony w § 6 pkt 4 Regulaminu zakaz zaśmiecania i zanieczyszczania targowisk należy uznać za niedopuszczalny. Ponadto, zakaz handlu w miejscach nie wyznaczonych, a w szczególności na drogach dojazdowych zawarty w § 6 pkt 5 Regulaminu należy uznać za sprzeczny z prawem z uwagi na fakt, iż powyższa kwestia uregulowana jest w art. 60³ § 1 Kodeksu wykroczeń. Jednocześnie art. 51 kodeksu wykroczeń przewiduje karę m.in. za zakłócanie spokoju, porządku publicznego. Zakaz głośnego odtwarzania muzyki, jak i głośnego reklamowania lub zachęcania do zakupu przy użyciu sprzętu nagłaśniającego wyrażony w § 6 pkt 5 Regulaminu mieści się, zdaniem organu nadzoru, w ww. art. 51 Kodeksu wykroczeń.

Za sprzeczne z prawem należy także uznać regulacje zawarte w § 7 Regulaminu dot. ważenia i mierzenia towarów oraz używanych narzędzi pomiarowych, z uwagi na fakt, iż materia ta kompleksowo jest uregulowana przepisami ustawy z dnia 11 maja 2001 r. (t. j. Dz. U. z 2013 r. poz. 1069) Prawo o miarach, odpowiednio w art. 6, art. 8 i 8a ust. 1 tej ustawy.

Zastrzeżenia organu nadzoru budzi także regulacja zawarta w § 2 ust. 5 Regulaminu oraz § 8 i 9 Regulaminu, a dotycząca określenia sposobu wyłaniania Administratora oraz określenia jego zadań. Powyższe regulacje nie mieszczą się w upoważnieniu ustawowym zawartym w art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym. Określenie uprawnień, czy też zadań Administratora nie znajduje uzasadnienia w delegacji do ustanowienia zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urzędzeń użyteczności publicznej. (*zob. wyrok Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 8 lipca 2014r., sygn.. akt III SA/Wr 96/14, CBOSA*). Podobnie regulacja zawarta w § 12 ust. 2 Regulaminu dot. możliwości powołania przez osoby prowadzące handel Zespołu – komisji stanowiącej ich reprezentację w zakresie bieżących uzgodnień z Administratorem.

Z kolei § 10 Regulaminu Rada postanowiła, iż "osoba nie przestrzegająca postanowień niniejszego regulaminu może zostać usunięta z targowisk. Osoba usunięta z targowisk nie może być ponownie dopuszczona do handlu na targowiskach przez okres jednego roku". W ocenie organu nadzoru powyższe postanowienia uchwały zostały podjęte z naruszeniem upoważnienia ustawowego zawartego w art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy. Rada na podstawie normy kompetencyjnej zawartej w tym przepisie zobowiązana była do uregulowania zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urzędzeń użyteczności publicznej. Tymczasem sposób redakcji tego przepisu

uchwały, ze względu na jego niekonkretność, nie pozwala na ustalenie na jego podstawie ani trybu ani zasad, na jakich odbywać się ma usunięcie z targowiska gminnego.

Ponadto, podkreślenia wymaga, iż z określonej w art. 2 Konstytucji RP zasady demokratycznego państwa prawnego wynika dla organów władzy publicznej nakaz, by przestrzegały one zasad poprawnej legislacji. Zasady poprawnej legislacji odnoszą się zarówno do przestrzegania właściwego trybu stanowienia przepisów powszechnie obowiązujących, jak i zasad ich redagowania. Jako źródło powszechnie obowiązującego prawa akt prawa miejscowego zawierać powinien przepisy prawa zawierające normy powszechne, generalne, abstrakcyjne, a więc zdaniokształtne wypowiedzi językowe o charakterze normotwórczym. Przy formułowaniu postanowień aktów prawa miejscowego organy jednostek samorządu terytorialnego winny mieć na względzie zasady techniki prawodawczej ustanowione rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002r. w tej sprawie. Rozporządzenie to określa m.in. elementy budowy aktów prawnych, jak i reguły odnoszące się do sposobu formułowania przepisów prawa materialnego. Odnośnie do formy przepisów prawa materialnego § 25 Załącznika do ww. rozporządzenia formułuje nakaz, by możliwie bezpośrednio i wyraźnie przepisy te wskazywały kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować. Za naruszenie reguł poprawnego prawotwórstwa należy uznać wszelkie, zawarte w przedmiotowej uchwale przyjętej przez Radę Miejską w Czeladzi, zdania niemające charakteru normotwórczego. W kwestionowanych przepisach uchwały znajdują się wypowiedzi nie posiadające charakteru normatywnego, a jedynie informacyjny, takie jak:

- § 11 ust. 1 Regulaminu, w brzmieniu: „powoływanie się na nieznaną postać postanowień niniejszego Regulaminu nie zwalnia osób prowadzących handel w obrębie targowiska do jego przestrzegania”;

- § 13 Regulaminu, w brzmieniu: „wysokość opłat: eksploatacyjnej i za rezerwację miejsc ustala Zarządzeniem Burmistrz Miasta Czeladź. Wysokość opłaty targowej ustala uchwałą Rada Miejska w Czeladzi”.

Wypowiedzi tego rodzaju nie mogą stanowić elementów aktu normatywnego, gdyż nie odpowiadają one opisanym wyżej regułom stanowienia prawa.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy uznać, iż uchwała Nr V/85/2015 Rady Miejskiej w Czeladzi z dnia 26 stycznia 2015r. w sprawie przyjęcia „Regulaminu targowisk miejskich przy ul. Miasta Auby i ul. Grodzieckiej w Czeladzi - z uwagi na wyżej wskazane nieprawidłowości - została podjęta z istotnym naruszeniem prawa, co zgodnie z treścią art. 91 ustawy o samorządzie gminnym stanowi przesłankę do orzeczenia o jej nieważności w całości. Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia. Stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

z up. WOJEWODY ŚLĄSKIEGO
Zastępca Dyrektora Wydziału Nadzoru Prawnego

Iwona Andruszkiewicz

Otrzymują:

1) Rada Miejska w Czeladzi

2) a/a